

NOVINE

Pobožen, družbeni, pismeni list za vogrške Slovence.

PRIHÁJA VSAKO NEDELO.

Cena Novin na leto je vsakoml na njegov naslev 8 K.
Skupno od deset vec . . . . . 6 K.

Naročniki k Novinam brezplačno dobijo vsaki mesec
„Marijin List“ i na konci leta „Kalendar Srca Jezušovoga.“

Cena ednoga drobca je doma 10 filerov.

VREDNIK:

KLEKL JOŽEF

pleb. v Dolencih, NAGYDOLÁNY, Vasmegeye.

K tom! se more pošlati naročnine i vel dopisl, ne
pa v tiskarno ali v Crenšovce.

Lastnik i izdajatelj Novin i Marijinoga
Lista je Klekl Jožef vp. pleb. v Črenšovcih, Cserföld, Zalamegye.

II. postna.

Vzeo je Jezuš s sehom Petra i Jakoba i Janoša brata njegovoga i pelao je nje na breg visiki zosed i preobrczo se je pred njimi. Mataj. XVII.

Preobrazose je Jezuš, njegov obraz se je sveto, kak sunce, obleč pa beli grato, kak sneg. I skazala sta se Mojzeš i Elijaš i z njim sta gučala.

Od trpljenja Jezušovoga je guč bio na bregi. Vu svetom postnom vremeni i pred nas se more postaviti Kristušovo trpljenje.

Po slednjoj večerji je Kristuš vō šo s apostolami na Oljsko goro. Na poti je slobod vzeo od njih. Kda so na breg prišli, je dale šo i Boga molo. Veliko stiskavanje, velika žalost je na njega prišla, kak človek bojao se je mantre, štera na njega pride, naprej je vido, da njegova moka za dosta lūdih zaman bode: Jezuš je krvavi zuoj točo. Krv njemi je tekla z lica, liki kapljice. Prisli so židovje pod voditeljstvom Judaša. Vkuš so pribežali i apostolje i so šteli Jezušu braniti. Jezuš se je sam rad dao zvezati. Odpeljali so ga k popovskim poglavarom, apoštolje so pa razbežali.

Naprej so stopili krivi svedocke, nego nika hūdoga so ne znali na Jezušu povedati. Na slednje je višji pop pito: Je li si ti Kristuš, Sin božji? Ti praviš, jas sam, je Kristuš krotko odgovoro. Višji pop si je razčeso obleč i pravo: Čūjete, da blazni, sebe za božjega sina drži! Jezušu so na smrt osodili.

Med tem je Peter tūdi vu popovski dvor prišo. Hladna noč je bila, vojacke i drūga držina se je pri ognji segrevala. Peter je ta k njim stopo, da bi zvedo, ka se s Jezušom godi. I kak je začno gučati, edna hlapica je včasi pravila: Vište, te je tūdi Kristušov

vučenik. Ne guči po našem, nego tak, kak tam v Galileji gučijo, kde je Kristuš včio. Peter je vse tajio, tajio je, da bi on Kristušov vučenik bio.

Vu tom vremeni se je sod skončao, Jezušu so v temnico peljali. Mimo Petra je šo Jezuš. Njegov mili pogled je Petri do srca segno: vō je šo z dvorišča i se je začno britko jokati.

Kda je Peter Jezušu na bregi vu diki vido, je gori skričo: Gospodne, dobro nam je tū biti, napravimo tri šatore. Peter je tam na bregi šteo vu veselji stanūvati. Vu poposkom dvoripa, kda je Jezuš vu žalosti bio, se je zbojao od edne ženske i pravo: Ne poznam jas toga človeka.

Smo mi ne takši? Čeden človek, liki sunce, nori pa liki meseč. Sunce sija. Meseč pa ednok sveti, drūgoč je pa vu kmici. Nori — grehnik ravno tak. Što zajimale nazaj vodo vōvlejšano? To ste vi, nazaj idete k starim grehom.

Rusija končala bojno.

Mir je sklenjeni med centralnimi državami ino ukrajinskih republikov (lūdska vlada.)

S tem je v teški položaj bio postavljeni g. Trockij. Po miri s Ukrajinov se je on tūdi mogo podati. 10 februara je Trockij naznana vu imeni svoje vlade, da bojna skončana i da odredi taki popuno demobilizaciju, razoroženje ruskih bojnih čet. Mirovna pogodba pa se ne sklene.

Drūgo smo ne mogli čakati. Ruski vojaki so odavali konje, kola, živež, strelivo, orožje, štūke (topove) austrijsko — nemškim vojakom, zdaj pa je povedani konec bojne. Vu zgodovini se je ob prvim zgodilo, da odredi vlada razorožbo svojih čet, mirū pa ne sklene.

Nase armade so zdaj na ruskom bojišči oslobojene pa do šle proti fran-

cozom i anglušom. Ino bojna de se nadaljavala. Iz Ukrajine dobimo živež.

Na poti k miri je ešče dosta težav. Inašnja Rusija je razno spadnola na več vlad. Tak pri Doni je nastavo Kaledin lūdsko vlado. Jeli se on pridruži k miri? ka pa Rumuni? Či se ne pridružijo, novo bitje bode. I s novov poljskov državov tūdi žmetno naprej idejo. V mirovnom sklepi s Ukrajinov meje ukrajinske prek segajo na zemljo, štero poljaki za svoje držijo. Mlada Ukrajina de mogla premagati ešče velike težave i notrasnje boje.

*

Mirovna pogodba s Ukrajinov odloči: Člen I. Nemčija, Austrija, Bolgarija i Turčija z ene strani ino ukrajinsko lūdsko zastopstvo z drūge strani izjavljajo, da se je vojno stanje med njimi končalo. Stranke so se odločite, da bodo od sega mao živele mirno i prijateljsko.

Člen II. Med Auštrijov i ukrajinskih lūdskov vladov bodo ostale one meje, štere so bile pred bojnov.

Člen V. Vojni izdatki, stroški, kvari se ne povrnejo.

Člen VI. Obojestranski vojni zgrabljeni se domo pūstijo.

Člen VII. Pogodbeniki se obvežejo, da do 31. julija poljedelskoga pova i industrijskega dela preostanke — ka više ma — eden ovomi prek da. To je, mi dobimo živež, ukrajinci pa dobijo od nas fabrična dela, mašine i. t. d.

13. febr. je grof Czernin v Wien prisō. Ukrajinski mir — pravi — začetek konca znamenūje. Naši zgrabljeni na Ruskom slobodno hodijo. Župan Weisskirchner se je njemi zahvalo, da prineso krūhšen mir mesto gladuoga mira, šteroga nam sovražniki spravljajo.

Od nemške strani je rusko premirje gori povedano. Zuovič je bojno stanje.

Gospodarski navuki za našega kmeta.

Dober gospodar si lahko prišteva za veliki kinč in bogastvo tudi svoje deco, če jo ma dobro versko in pošteno vzgojeno. Še več, dužnost je vsakoga gospodarja, vsakoga stariša, da svojo deco dobro versko in pošteno vzgaja. S tem, da je vstopo v hišni zakon, je z ednim tudi napravo obljubo pred Bogom, da bo svojo deco versko gojio; vzeo je vso odgovornost na sebe, da kak krščanski stariš še po božjoj volji živeti, Božja volja je pa tudi ta, da stariša ne dovolita svojoj deci na kriva grešna pota zajiti, nego da stanj mi podpora k dobremi.

Vzgoja decé je eno najbolj težavno, pa tudi najbolj umetno delo. Ta se ne da doseči po mehaničnoj poti, nego samo z velikim trüdom in požrtvovalnostjov samoga sebe. En stariš bo lahko svoje deco po pravoj poštenu poti vodo, če jo pred svojimi očmi ma. Človek je že po naravi bolje k slabomi, kak dobromi nagnjen; trbej njemi zato vernoga in za dobro delo ljubečega voditelja, da ne opeša v dobrom in se ne da premagati od grešnih slabostij. Najboljši pomočnik in voditelj v tem oziri je pa deteti gotovo lastni stariš ali pa njegov veren namestnik. Deca, če je že tudi odrasčena, more biti pod dobrim nadzorstvom, ovači se poštena vzgoja težko dosegne. Kak bo to dosegel on stariš, ki svojo deco v tühino pošila? Tam je mladina sama sebi prepüščena, nema pravoga voditelja, ki bi njoj pravo: „To je dobro, to smeš včiniti; to pa ne dobro, toga pa ne smeš napraviti . . .“ Tam je vsaki v najslabše razmere postavljeni. Pride vküp

lüdje različne vereizpovedi, pošteni in hüdobni. Vsi so pri enoj skledi, vsi spijo v enoj štali ali pa v enom kukorčnjaki, vsi vküpno delajo. Počasi se navadijo takse grdobije, da si prisojajo za najlepšo čednost to, što bo bolje preklinjati znao, nesramno gučati, se pretepati z drugimi in drugim krasti. Tam tak zvani *fosmejster*, ki bi mogeo vsakomi dober voditelj biti, je navadno najveksi preklinjevač, ovači se ga nihče ne boji in bi ga tudi težko k deli prisilo. Takse grobijane preklinjavače ši mladina raččua potem za mogočne može, šterih se vsaki boji. Da bi se pa ona tudi mogočnoga v dejavji pokazala, je začne posnemati, ne sano tam, nego kesne tudi doma, če se ide zapostaviti proti brautom ali starišom.

Dobro se še spominam, kak se je godilo na senji v Brezovaci. Eden iz med moškov, ki je za voljo svoje grobijanščine veliki vpliv meo na vse 140. ljudi, je včio mladino, kak se more kradnoti. Zbrao jih je vküp veliko čredo, šo ž njemi na senje in jih je rezvrsto po svojem v tom deli mojsterskem znanji in jim dao navodila, kak bodo kradnoli, kam okradjeno blago nosili. Žalibog so pokradnoli precej različnoga blaga in ga tudi domo v štale znosili, kje so ga med druge delavce razdali po polosični ceni. Vsi so znali zato pa vendar med 140. ljudmi se je samo eden najšo, ki je opomino, da vkradnjeno blago greh kupivati. S smrtjov so se njemi pretili, če ne bo tihi. Srmak, tihi je mogeo postati in je žalostno premišlavo düševni napredek svojega naroda. Ta je do tedaj poštena deca postala ropari, preklinjevači, nečistoči, pobijači pri vsakoj malo njemi nasprotnoj reči.

Zadosti je bilo, če je starejša sestra dala en verski opomin svojemi mlajšemi brati, že so ga drugi včili: „Pa si ti dovoliš, da ti ona pridga, da te ona vči? vej si pa ti pojep pa ne mlaše! to si ne dopüsti, pokazi ji, da nosiš krščak na glavi pa ne robec!... Kaj je potem včino mlajši brat? Vzeo je motiko, srp, kamenje, kaj njemi je pač bliže bilo in je vse v svojo njemi dobro želečo sestro žlūčao, ji prekunoo očo in mater, tak či bi zdaj njega druga mati porodila. To je ne laž; to in dosti podobnih zgledov sem jaz meo priliko opazovati skoz celi šest let. Keliko takših zgledov bi lahko prineso; še imena bi lahko imenüvao, ali to ne moj namen.

Pomisli zdaj, slovenski gospodar, ali je ne reparstvo šola pohüšanja našega naj lepšega kinča, naše mladine? Ali neide tam na nikoj sad tvojih trüdov in vüpanje dobre — srečne bodočnosti? Z kakšim veseljem si gojio svojega sinčka, svojo hčerkico, da bi li postala poštena versko izobražena, da bi ti postala tvoje veselje, tvoja pomoč ednok pa poštena gospodarja. In zdaj? Vse je šlo na nikaj, vse je pogübleno! Kje je tū dobiček? Sama nevola in žalost. Le poslüjšaj me še malo. Keliko dobrih starišov žaltuje nesrečo svojega sina, svoje hčeri, ki sta prvle poštenjaka bila, zdaj pa križ in sramota celi družini. Ali naj človek ostane trdosrčen in brezbrizen za nevolu svojega ljudstva pri eti dogodljih? — V rasburjenosti in sramoti je mati prekunola svojo hčer, ji pridjala ime mrcina in jo gonila od svoje hiše preklinjajoč je z najžalostnejšimi reči. — Druga malo bolj krščanska: — M. Kaj si mi to včinila? Ali se zdaj svemo mi očitno pred drugimi

Po žganico.

Nikaj mam proti mojemi brati. Obečao je meni žganico za moje pijance pa mi ešče do sega mao ne dao. Lüdje, ne spačite se, či jas, kak slovenski duhovnik za moje pijance žganico prosim. Samo mirovno poslüšajte, bodete vidili, ka krasno lejpa zgodovina je to. To so je etak zgodilo: čüo sam, ka moj brat tak čüdnovitno dobro žganico ma, ka, ki samo edno kaplo ž nje gutne, več nikdar nikše zapojilne pitvine ne žele, ár ki je samo ednok gutno z te čüdovitne žganice, si etak misli: tak je dobra, ka či takše nemam piti, druge tudi ne bodem pio, ár je ne vrejčno.

Ja sam to zvedo, ka je moj brat z tov žganicov okraj navado od pila ešče te najhüše pijance, tak, ka v njegovej fari so krème prázne dománji nikdar ne idejo v krémo, i nikaj ne pjejo samo zdravo, brežno vodo . . .

Zalostno jas mam v mojoj fari tudi pijance, ki prej „pošteno“ znajo piti. To reč, „posteno“ bi po mojem goričkom jeziki etak mogeo praviti: mam pijance, ki ešče kačo spijejo . . . Ze 4 leta je opominam, kažam, molim, prosim, i nikaj ne valá, strašanko dale pijejo.

Že sam malo ne v gübe spadno od žalosti i čemerov, kda mi na pamet pride ta čüdovitna žganica mojega brata. Sam si mislo: čakajte vi, moji pijanci, vej vam jas že postelem ne bodete dugo pili . . . Kda sam naj obprvim vküper prišo s bratom, sam ga proso: daj mi žganico za moje pijance. Dam ti dam, odgovori ali pridi si sam po njo. To ne želi prijatelj, sam pravo, na tvoje velike brege nemorem priti.

Te bodeš pa dale meo pijanee govori.

Ka bodem činéči? Sam si mislo, Bog z tehom, küpim si eden motor,

pa te obiščem. Te dár ešče prinesem za moje pijance . . . Tak sam včino. Küpo sam si motor, denem v žep edno soldačko mapo naše krajine, na šteroj je ešče ta najmenša pot vödjana, brrrr . . . i pelam se k mojemi brati po vrástvo, žganico za moje pijance. Ali ka se zgodi?

To moj brat je tak v skritom mestu, ka sam ne tá najšo, nego nindri na Čretniki sam na pamet vzeo, ka sam dol z poti prišao. Tak se je zgodilo, ka je meni obečana žganica ešče zdaj pri mojem sosedi, na to najveksio veselje moji pijancov. To je zrok ka jas v mojoj fari ešče itak pijance mam. Ali čakajte tepeške: ne vujde, ne mine, ka se odláša, že prinesem jas ednok to čüdnovitno žganico, vrástvo za vas i te ednok gutnete, pa več nikdar ne bodete meli vola piti.

Gorski.

kazati? Vidiš, teliko let si ti pri meni doma bila in se je to ne zgodilo, tam pa si se ne znala toga čuvati, o ti nesrečno dete ti!...

Na omaro so je naslonila in jokala pa pretakala bridke suze pa znova nadaljevala: — Ti nesrečen sad reparske službe! Brez tebe smo prvele tudi živele pa smo bili pred vsemi poštena in vzgledna družina; ali ti si nam zdaj prinesla, sramoto, nemir, in prepir med domače brate in sestre, poguba si dobre in mirne bodočnosti!... — Tudi M. se je zajokala in pravila: — Mama, mama, bila sam med takšimi ljudmi, ki so nam najgrše gučali, hujše so počenjali kak stari nekršćeni pogani; dobroga sem ne čula; celi šest mesecov sem ne čula pridi-ge, ar vogrski neraznim, slovenskoga pa tom nega, ali je potem mogče bilo misliti na poštenost na cednosno življenje?!... Ar so pa to pogosti pripetlaji med nami, človek nemore cnako meren ostati pri tak žalostnih gospodarskih razmerah našega vernoga naroda. V tem je poguba našega kmeta, našega gospodarstva, tu se ne more viditi dober duševen napredek.

Držine, ki so bile primožne, dobri kmeti, vsi so lahko doma živeli iz svojih pridelkov. Ali počasi se jih je tudi prijala miseo nesrečna reparska služba, šli so skorej vsi na repo, le ta dva stara sta doma ostala. Poljedeljstvo je vsikdar bolj na slabše šlo, ar sta slaba bila, da bi tak dobro opravljala, kak so to prvele delali. Deca so li teliko zaslužili, da so se lepo oblačili. Gospodarstvo je če duže bolj na nikaj šlo; deca so se reda odvadili in so začeli vsaki sebi vžep služiti pa peneze po svoji volji zapravljati. Po takšem ne pametnem ravnanji so se po mali v dugé pokopali in s svojim gospodarstvom na vse zadnje tak žalostno končali, da so mogli proti svoji volji iz svojga iti.

Što je tomi kriv? Starišje ali deca? ... Zakaj so pa začeli svojo domačijo zanemariti? zakaj pustili svojo deco v takšo službo, kde je sama sebi bila pripušćena in se navadila na gizdost, štero je v tühini vidila in je nasladuvala z ravnanjem svojega zaslužka razkošence pa ne poslušala tanač svojih starišov?... So pa tudi družne (in meni znane) ki so redko srečo šlavonske službe opazile, so jo povrgle v pravom časi, so se doma vzdržavale in skrbno obdelale svoje malo verstvo. Krmile so živino, jo za lepi penez tržile. Dug so hitro poplačale in zdaj to pot naprej tlačijo. Spravljajo svoj skromen penezek iz svoje domačije vkup

in živijo pošteno v miri in ljubezni vkupno v domačoj hiši. Prosto živijo in ne nosijo se gizdavo, pa so vsi zadovoljni. Vsaki njim zavida drago družinsko srečo; stari oča njemi pa po svojoj navadi pravijo: Pomagaj si in Bog ti bo tudi pomagal! — Kelikokrat bi boljše bilo, če bi se od teh družin včili našega gospodarstva. — Redka je šlavonska sreča ali pogosta je reparska nesreča. — Najboljše je što se more svoje domačije držati, ar po vno-gih skušnjah je tühinska sreča zaistino redka. *Kerec.*

Oom i svet. — Glási.

Na znanje. *Kalendare dobijo v tom redi fare: Törnišće, Beltinci, Tišina, Štrigova, Cankova, Sv. Jurij, Sv. Sebeštjan. Potrpete, vsi na red pridete, ednoga knjigovezača mam samo, petrolja pa nej. Balkányi Ernest, štampar.*

Dnevnik. Petek, 1. marc. molba Olt. Sv. v Dolencih.

Uniforme iz papirja. Železničarje i poštni službenci dobijo od države papirnate uniforme po 36—40 koron. Uniforma se lahko šestkrat opere. Kelikokrat jo pa sme dež oprati?

Zakaj ne ga petrola? Kameooga vogelja ne ga, fabrike ne morejo delati.

Na Francuškem bojišču topovski boji. Tak i na Balkanskom.

Štrajk delavcov na Nemškem je vlada potrla. Poslanec Dittmann je bio za volo nekšega govora obsojen pred vojaškim sodišćom na 5 let trdnjavske voze.

Nova rekvizicija. Na Železno županijo je bilo vö navrženo 3000 vagonov silja, vküper je prišlo 583 vagonov. Žato je kvota znižana od 15 kil na 13 „il. i od 12 kil pa 9 kil. Okrajni glavlarje dobro stojijo, da vkup pride 808 vagonov krumplna. Rekvizicija de se vršila s orožnatov močjov. Maloga travna pride znovič kukurćna mela. — V zimi na transporti je dosta krumplnov zmrznolo, to nišće ne šće na sebe vzeti. — Glasi se, da Sobočka ekrajina za volo švercanja živeža vladnoga komisara dobi. V Radgoni celo s uradnov pomočjov ide premenjavanje blaga.

Drage jaboka. Na dunajskem (Wien) zahodnom kolodvori odavajo jaboka po 10 K 40 fl. kilogram.

Narava vraćl. V Berlini je dr. Holländer predstavo več vojakov, pri šterih so bili čüdni slučaji ozdravljenja brez zdravniške pomoći. Eden med njimi je bio ranjeni s šrapnelovov kruglov, štera njemi je predela pljuča,

jetre i žalodec. Sreća je bila, da je krugla vojaka zadela, kda je njemi žalodec prazen bio. Ranjenec je mogo prehoditi pet kilometrov dugo pot, dokeč je prišo do prve zdravniške postaje. — Pri drugom vojaki so ne naišli krugle, odišla je iz tela z blatom. — Drugoga vojaka je krugla zadela vu srce. Mož s kruglov se čüti zdrav. — Včasi je narava dober zdravnik.

So kovranje škodljivi? Že več let se od toga gući brezi toga, da bi se nasprotniki zjediniili. Profesor Rörig (Berlin) je žalodec vec sto kovranov preisko i je naišeo, da več škodljivoga (kuke i miši) pojejo, kak poljskoga sada. Poleg njegovoga mnenja je kovran ne škodljiv. Nego kde jih dosta je i zemlo obležejo, ka je vse čarno, je pavri ne vse edno, psenico njemi preveć prerećijo. V takšem mestu ne ga kaštige pužov i miši. Kda pa paver orje, dobroga delavca brezi najema dobi vu kovrani, pomaga njemi zemlo čistiti od škodljive stvari.

Dari. Na podporo Novin so poslali vel. g. plebanos Horvat Jožel vu imeni Martjanske fare 189 Kor., na misije pa 116 kor. Na podporo Novin: Kati Oletić. Ujudvar major 2 Kor. Antonia Lauz, Gradec. 2 Kor.

Vdobljeni so penezi vojaka Nik. Stesl 7 Kor. Vojni Kurat Ficko Károly 10 Kor. Andrej Sarjaš 8 Kor. Ivan Rogać 10 Kor.

Iščem konjsko šker (omode ali ame). Ponüdbo na vredništvo „Novin“.

Lagoje je račune do zdaj vsaki, ki si misli, da peneze prišpara, či na videnje fal bazarno vöro küpi. Že za mali čas je vöra pokvarjena, postane i samo stroške redi. Na slednje pa niti popravlanje ne vala i je človek prisiljeni novo vöro küpiti. Ki se vsega toga šće rešiti, naj si küpi s ednov prtjov stalno i točno hodečo pravo švićarsko vöro vu svetovnoj hiši rezposljitve vör H. Suttnera Laibach 945. Ta firma ma svojo fabriko vör na Švićarskom i vöre rozposilja privatnim neposredno fabrićnih cenah, zato pa vsaki ma priliko, da si fal za istino dobro vöro lahko küpi. Dosta jezer zahvalnih pisem spoznava dobroto Suttnerovih vör. Te izvrstne firme cenik na prošuje vsaki brezplaćno i brezi pošćtine dobi. Firma zvün Leibach nikdi ne ma vu menarkiji skladišća, na štero delo vas opominamo.

Pripavest

Kapelica na Smeći. Spisao J. Vandor.

Vsrei je čüto, ka zaistino dosegne planinko. Po svetoj meši se je pašćo domo. Obüto si je podkovane črevlje in vzeo dugo palico. Nikomi je nikaj ne povedao, kama ide. Samo k staroj Maruši je šo v tmićno hižićko. Maruša njemi je napünila turbo. Prikrat ga je prekrizala in pravila: „Idi z

Bogom Simonček! Samo pazi se, ne ka bi se preveč vūpa i Bog daj, ka bi najšeo tisto vrastvo... Molila bom za tebe, celi den bom molila. Idi Simonček, pa pridi srečno nazaj!

So je pastirček Simonček vesel, nič ga je ne vido, kda je odiš na gore. Preplezo je strme pečine Martuljeka, zdaj pa stoji na kraji strmoga hrbta Široke pečine...

Ne dolgo... Včasih začne pleziti kak mačka po gladkih pečinah. Bistro gleda okoli sebe, če bi kde vido tisto plaminko. Liki na po pečinah ne raste niti najmenjša travica, samo tu pa tom zeleni kre razpok malo meha. Simonček ne obvūpa. Plazi se naprej in ne čuti trūjave. Pride do kak stena vednake pečine in vidi, ka ne more naprej. Eden trenutek premišlavle, ka naj včini. Zna, ka more naprej, nazaj njemi je pot zapreta. Tudi to ga ne postraši. Naglo se prime za ostre pečine. S hrbtom se upre v steno, z nogami se pa oprijema v nasprotnih pečinah. Tak se zdigavle dolgo, dolgo po vozkoj razpoklini, viseč med nebom in zemljov. Včasih pogledne prek roba, če bi vido plaminko s trinajstimi lističami. Pa nikaj! Od velikoga trūda se njemi znoj vlevle s čela, pastirček Simonček si ga pa nanč obrisati ne more da se more z rokami oprijemati po nasprotnoj steni. Dugo, dolgo še tak plazi, že cela večnost se njemi vidi od tistoga trenutka, kak se je začno plaziti po razpoklini. Noge njemi trepečejo od trūjave, že se boji ka odnemo, prle kak pride iz te duge razpokline. Kama pa te? Vednako v čarni prepad, v globočino, smrti v naročje... Pastirčeka je steplo. Ali ne obvūpa.

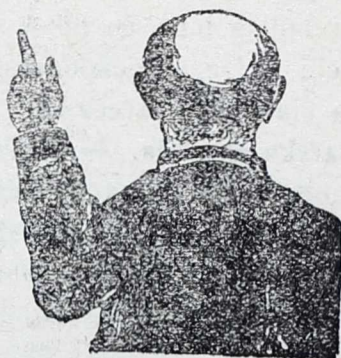
Naprej se porivle gor pa glej — naednok je na vrhi razpoke, na razdrapanom vrhi široke pečine. Globoko si odhne in veselo zajufka. Pogledne okoli sebe divje z vežnim snegom pokrito gorovje, štero se razteza kroginkrog v daljne, meglene daljave. Tudi na sunce pogledne pa spozna, ka je že davno prehodilo sredino nebe.

„Moram iti včasih dale si je pogučao. „Ovak me noč najde tu“. — Stepe si in poje falat krūba s slaninov. Malo zmrznjenoga snega dene v lampe, ar žeja, vode pa nega najti med mrtvimi pečinami. Nato se začne spūšćati po zapodnih stenah. Široke pečine navzdol. V začetki je šlo lahko, ar je bila polica pri polici, ali kem niže priplezi tem nevarnejsa je pot.

Dale.

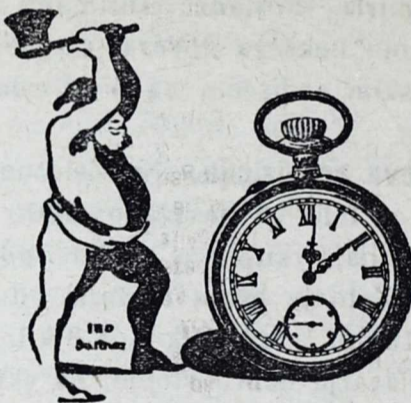
Resimo si vlase

da nam popolnoma ne odido. Mnogo oko ščin zrokūje, ka nam vlase pred časem odido, osivijo, slabo rastojo, ka plešljivi gratamo, sa nam vlase te-rejo. Zrok je to tudi, ka se koža naglavi čisto ne drži, se goso setkani, zrak skoz ne pūšćaješi klo dūki nosijo, nabale vlasne igle, žanje i farbanje vlasi. Potom postanejo vlase lomljivi, pūsti, hitre oserijo, izkapljejo i ne dorašćijo zadostno. Nadomesti se pa to z Fellerovov Tannochina pomadov za vlase, štere jakost potrdi vnogo jezero zahvalnih pisem. Vlase mladih let dorastējo po njej, pūste vlesē mehči, svetli, da se dajo lepo česati. Vnogram gospam so zrasli po njej bujni lasje, gospodje so prepećili pl.šo, starci pa oserelost. Lonček I. št. 3 K močnejše kakovosti II. št. 4 K 50 fil. **Za negovanje brk** (mustačov, bajusi) piporačamo Fellerova mazalo za brke. Lonček 1 K. 80 f. Fellerova sredstva za negovanje lasi so po denešnjem stališći zmanosti neobhodno potrebna za vse, ki si šćejo ohraniti najlepšo naravno diko i jo negovati. Narčajo se jedino pri lekarniki E. V. Feller, Stubica Centrale 146. Horv. Poština i pakivanje po se-bim 2 K 30 fil.

Tei preparati so sestavljeni po znanstvenih načelah so od takših pomad i past več vredni, kakše ponūjajo nelekarniki.

Neuničljivo

je kolesje Suttnerjevih ur, kajti sestavljeno je le iz najboljšega materiala najskrbneje. Dobra Suttnerjeva ura traja pri večem ravnanju z njo dalje nego tri navidezno „cene“ bazarske ure.

- 410. Št. Nikel anker Roskopf vōra
- 500. „Roskopf vōra s kazalcem sek. minut
- 513. „Tula nikel vōra, dvoje pokrivalo
- 114. „Duble zlati lanc na šinjek
- 1546. „Lederna narokvica s srebrnov vōrov
- 330. „Duble zlati privesek
- 468. „Duble zlati privesek da se odpreti
- 25. „Križ na zlatom srebrni
- 463. „Duble zlati križ
- 1575. „14 kar. zlate zavūhnice
- 1212. „Srebrni prstanek s lepim kamlom
- 188. „14 kar. zlati prstanek
- 188. „On isti iz novoga zlata
- 989. „Srebrni privesek, žmeten
- 600. „Radium žepna vōra vnoči sveti
- 1544. „Narokvica. poleg mode.

Za vole bojne i nje posledice pred tirom toga glasila, je se moglo, obilo točna cene odločiti. Ki se interesi rajč, se cene, vu pisni naznani.

Razposiljatev po povzetju ali naprej-pošiljati denarja. Za kar ne dopade, Pre-meuiti je dopūšćeno.

Tisoce ure za gospode in dame, verizic, prstanov, predmetov za kinč iz zlata in srebra do-bite v bogato ilustriranem krasnem ceniku. ki se pošilja zastonj in franko, **kršćanske sveioвне razposiljalnice**

H. Suttner samo v **Ljubljani** štev. 945. Firma nima nobene filijalke. — Lastna fabrika ur v Svici Svetovno znana vsled dobave najna-tanćnejših ur.

6
škatūl
cena brezi
postnine 7kor.
37 fil.

Pri potrebnom i cenjenom deli od cene se ne pita. Nego dvakrat vekša je radost, či štero potrebno i vredno blago s ednov potjov i fal lekho si spravimo i to je pri kūpćiji žalodec okrepećajoćih, po mali poganjajoćih, pre-kūhanje regulirajoćih Fellerovih Rebarbara

„Elsa-pilul“

Na pomoć so nam :

rag jivi
či je naš stolec ne vu redi,
či nerednost prekūhanja nas
lagoje vole vćini,
či smo božno skūhano
hrano vživali,
či smo ne mogli meso
zgrizti,
či smo božno zgrizno
smo odnemošli i smo vt-hrano požrli,

či smo preveć dosta i praveć hitro jeli, s rećjov, či poleg kakšega zroka smo stekom, s prekūhanjom i s spremembov ne zadovoljni. Po reguliranji spremembe materij krv čistijo i odstranijo nepotrebno doli sedanje tućave. Celo so neškodljive, gotovoga vspeha, ne navadimo se jih i ojaćijo žalodec. Za volo toga so več vradue, kak one poganjanjoće sredstva, štera oslabijo človeka, dražijo ga i so škodljiva. 6 škatūl pravih Elsa-pilul 7 K 37 fil, 12 škatūl samo 13 K 47 fil.

Što te že davno skušane, neobhadno potrebne sredstva vu pravoj kakoršnosti šće si spraviti, naj je naroči i naslovi

Lekarner V. Eugen Feller Stubica Centrale 146. Žup. Zapreb.

Nasi citatelje se najboljse branijo

proti menje vrednoma imitiranoma blagi, či pri kūpćiji bol vtihšajoćega Fellerovoga „Elsa-fluida“ vsikdar pazijo na „Fellerovo“ ime i na znamenje „Elsa“. S temi rećmi ne šćemo reklam delati tomi davno sprobanom sredstvi. Sto ga ešće ne pozna, naj pita doktora, kak to pomaga pri posledhah prepriha, mraza i mokoće

Pri bolah reumaticnih i protinskih

i pri drugoj nerednosti zdravja. 12 malih ali 6 duplinskih ali 2 specijal glaša brezi post-nine 14 K. 32 fil., 36 malih ali 18 duplinskih ali 6 specijelnih glašov brezi postnine 39 K 32 fil. vu pravoj kakoršnosti pri lekarneri V Eugen Feller Stubica, Centrale 146. Zup Zagreb.